

POVINNÉ PÍSNĚ PODLE KATEGORIÍ – 2022

1. kategorie: Na horách sejou hrách

Živě

Na ho - rách se - jou hrách, na do - li - ně čoč - ku,
při - šel k nám je - den pán, o - blí - bil si koč - ku.
Koč - ka by - la bo - ha - tá, mě - la čty - ry ko - řa - ta,
ko - řa -, ko - řa -, ko - řa - ta, ko - řa -, ko - řa -, ko - řa - ta.

1.	Na horách sejou hrách,
na dolině čočku,
přišel k nám jeden pán,
oblíbil si kočku. | Kočka byla bohatá,
měla čtyry kořata,
kořa-, kořa-, kořata,
kořa-, kořa-, kořata. | 2. | Na horách sejou hrách,
na dolině čočku,
přijď si k nám, já ti dám
do hrníčka trošku; | do hr-, do hr-, do hrníčka,
žes bejvala má holčička,
do hr-, do hr-, do hrnka,
žes byla má panenka. |
|----|--|--|----|---|--|

Z Prácheňska a Berounska, zapsal Karel Jaromír Erben [před 1862].

K. J. Erben: *Nápěvy Prostonárodních písní českých*. Praha 1862, č. 415, s. 106; *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha 1894, č. 628, s. 253; č. 221, s. 423.

2. kategorie: Kdes, holubičko, lítala

Krokem

Kdes, ho - lu - bič - ko, lí - ta - la, kdes, ho - lu -
bič - ko, lí - ta - la, žes své pe - řič - ko,
má ho - lu - bič - ko, zrou - sa - la?

1.	2.	3.	4.
Kdes, holubičko, lítala,
žes své peříčko,
má holubičko, zrousala?	Lítala sem já přes hory,
svému milému,
roztomilému na vzdory.	Budeš-li, ještě lítati,
budu já na tě,
má holubičko, líkati.	Políknou na tě ječný klas,
dostanu já tě,
má holubičko, brzo zas!

líkati = líčit Z Čech, zapsal Karel Jaromír Erben [před 1862].

K. J. Erben: *Nápěvy Prostonárodních písní českých*. Praha 1862, č. 240, s. 61; *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha 1894, č. 1, s. 288.

3. kategorie: Ty zvíkovské zahrady

Volně

Ty zvi-kov-ské za - hra - dy pěk - ně se ze - le - na -
jí, pro - chá - ze - lo se tam, pro - chá -
ze - lo se tam mé zla - té po - tě - še - ní.

1.
Ty zvíkovské zahrady
pěkně se zelenají,
procházelo se tam
mé zlaté potěšení.

2.
Procházelo, prochází,
procházet se nebude,
ale sám pán Bůh ví,
čí to děvčátko bude.

3.
Bude-li má, nebo tvá,
komu nám ji pán Bůh dá?
Kdo to pěkné kvítí,
kdo je utrhnouti má?

Z Berounska, zapsal Karel Jaromír Erben [před 1862].

K. J. Erben: *Nápěvy Prostonárodních písní českých*. Praha 1862, č. 681, s. 173; *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha 1894, č. 69, s. 112–113.

4. kategorie: U našeho jezera

Mírně

U na - še - ho je - ze - ra sto - jí lip - ka ze - le -
ná a na tej lip - ce, na tej ze -
le - nej tři ptáč - ko - vé zpí - va - jí.

1.
U našeho jezera
stojí lipka zelená
a na tej lipce,
na tej zelenej
tři ptáčkové zpívají.

2.
Nebyli to ptáčkové,
jsou to kavalírové,
oj, radějí se
o jednu dívčici,
kteřej ji z nich dostane.

3.
Jeden praví: Bude má!
Druhej praví: Jak Bůh dá!
A třetí praví:
Mé milé srdéčko,
co že jsi ty tak smutná?

4.
Jakpak nemám smutná být?
Starého mi kážou vzít,
rozželilo se
srdéčko moje,
nemohu rozveselit.

Z Plzeňska, zapsal Karel Jaromír Erben [před 1862].

K. J. Erben: *Nápěvy Prostonárodních písní českých*. Praha 1862, č. 687 s. 174; *Prostonárodní české písně a říkadla*. Praha 1894, č. 317, s. 173.